

II Księga Królewska

Rozdział 23

1. A król wysłał posłów oraz zgromadził do niego wszystkich starszych Judy i Jeruszałaim. 2. Po czym król wszedł do Domu WIEKUISTEGO, a wraz z nim wszyscy mężowie Judy, wszyscy obywatele Jeruszałaim, również kapłani i prorocy oraz cały lud, od najmniejszych do największych. I przeczytał w ich uszy wszystkie słowa Zwoju Przymierza, znalezione w Przybytku WIEKUISTEGO. 3. Potem król stanął przy kolumnie oraz zawarł umowę przed obliczem WIEKUISTEGO by chodzili za WIEKUISTYM, całym sercem i całą duszą przestrzegali przykazań, świadectw oraz Jego wyroków, i w ten sposób potwierdzili słowa tego przymierza, spisane w owym Zwoju. Więc cały lud przystąpił do umowy. 4. Następnie król polecił arcykapłanowi Chilkji, podrzędnym kapłanom oraz tym, co trzymali straż przy progu, by uprzątnięto z Przybytku WIEKUISTEGO wszystkie przybory wykonane dla Baala, dla Astarty i dla całego zastępu nieba. Kazał je spalić poza obrębem Jeruszałaim, na polach Kidronu, a ich popiół wyprowadził do Betel. 5. Usunął także czarnych, których ustanowili królowie judzcy, gdy w judzkich miastach oraz w okolicach Jeruszałaim palono kadzidła na wyżynach; również tych, co palili kadzidła Baalowi, słońcu, księżycowi, gwiazdom i całemu zastępowi nieba. 6. Nadto wyprowadził Astartę z Domu WIEKUISTEGO, poza obręb Jeruszałaim, do doliny Kidronu, spalił ją w dolinie kidrońskiej, startł w proch oraz rzucił jej proch na groby pospolitego ludu. 7. Zburzył też domy nierządników, znajdujące się przy Przybytku WIEKUISTEGO, gdzie kobiety tkwały namioty dla Astarty. 8. I sprowadził wszystkich kapłanów z judzkich miast oraz zanieczyścił wyżyny, gdzie ci kapłani kadzili, od Geby – aż do Beer–Szeby. Zburzył także wyżyny bramy, znajdujące się przy wejściu do bramy naczelnika miasta Jezusa, położonej po lewej stronie tego, który wchodził do bramy miasta. 9. Kapłanom wyżyn nie wolno było podchodzić do ołtarza WIEKUISTEGO w Jeruszałaim, lecz spożywali przaśny chleb wśród swoich braci. 10. Zanieczyścił również ognisko, położone w dolinie Ben–Hinnom, aby już nikt dla Molocha nie przeprowadzał swojego syna, albo swej córki przez ogień. 11. Nadto usunął od wejścia do Domu WIEKUISTEGO konie, które królowie judzcy ustanowili na cześć słońca, przy komnacie nadzorcy Netan–Melecha, położonej w Parwar; zaś wozy słońca spalił ogniem. 12. Król zburzył także ołtarze znajdujące się na dachu piętrowego budynku Achaza, które wystawili królowie judzcy; oraz ołtarze, które wystawił Menase na obu dziedzińcach Domu WIEKUISTEGO; strącił je, a ich zgłiszczą rzucił do doliny kidrońskiej. 13. Król zanieczyścił też wyżyny, położone po wschodniej stronie Jeruszałaim, na południe od góry zgorszenia, które dla Astarty – ohydy Cydończyków, Kemosza – ohydy Moabitów i dla Milkoma – wstrętnego bożka Ammonitów, zbudował król izraelski Salomon. 14. Skruszył posągi, ściał astarty oraz zapełnił ich miejsce ludzkimi kośćmi. 15. Ale i ołtarz w Betel – wyżynę wzniesioną przez Jerobeama, syna Nebata, który doprowadził Izraela do grzechu – i ten ołtarz zburzył wraz z wyżyną; spalił wyżynę, startł ją w proch i spalił również astartę. 16. A kiedy Jozjasz się odwrócił,

sposzregł groby, które się znajdowały na górze; więc posłał i kazał zabrać kości z grobów oraz spalił je na ołtarzu; zanieczyścił go, według słowa WIEKUISTEGO, które zapowiedział ów Boży mąż, zwiastujący te rzeczy. **17.** Potem się zapytał: Co to za pomnik, który tu widzę? A ludzie z miasta mu odpowiedzieli: To grobowiec Bożego męża, co przybył z Judy oraz zapowiedział te rzeczy, które spełniłeś nad ołtarzem w Betel. **18.** Więc rzekł: Zostawcie go! Niechaj nikt nie poruszy jego kości! Tak zachowali te kości, wraz z kośćmi proroka, który przybył z Szomronu. **19.** Nadto Jozjasz usunął wszystkie przybytki wyżyn, znajdujące się w miastach Szomronu, które wzniesli królowie israelscy dla jątżenia WIEKUISTEGO, i postąpił z nimi zupełnie tak, jak zrobił w Betel. **20.** Wyrzwał też na ołtarzach wszystkich znajdujących się tam kapłanów wyżyn oraz spalił na nich ludzkie kości. Potem wrócił do Jeruszałaim. **21.** I król rozkazał całemu ludowi, mówiąc: Obchodźcie Paschę na cześć WIEKUISTEGO, waszego Boga, jak napisano w Zwoju Przymierza. **22.** Bowiem od czasu sędziów, którzy sądzili Izraela oraz po wszystkie czasy królów israelskich i królów judzkich, nie obchodzono podobnej do tej Paschy. **23.** Dopiero osiemnastego roku króla Jozjasza, w Jeruszałaim, obchodzono Paschę na cześć WIEKUISTEGO. **24.** Potem Jozjasz wytępił wieszczbiarzy, znachorów, bożki domowe, bałwany oraz wszystkie ohydy, które się ukazały na ziemi judzkiej i w Jeruszałaim; aby utwierdzić słowa Prawa, napisane w tym zwoju, który odnalazł kapłan Chilka w Przybytku WIEKUISTEGO. **25.** Nie było przed nim podobnego do niego króla, który by całym sercem, całą duszą oraz ze wszystkich sił, tak nawrócił się do WIEKUISTEGO, ściśle według Prawa Mojżesza; a i po nim nie powstał do niego podobny. **26.** Jednak WIEKUISTY nie odwrócił się od zapalczywości wielkiego Swego gniewu, ponieważ zapłonął gniewem przeciwko Judzie, z powodu wszystkich prowokacji, którymi Go jątżył Menase. **27.** I WIEKUISTY powiedział: Także Judę usunę sprzed Mojego oblicza, jak usunąłem Izraela; porzucę to miasto, które wybrałem – Jeruszałaim i Przybytek, o którym powiedziałem, że tam będzie Moje Imię. **28.** A co do innych spraw Jozjasza oraz wszystkiego, czego dokonał, to przecież spisano w Księdze Dziejów Królów Judzkich. **29.** Za jego czasów, nad rzekę Frat, przeciwko królowi asyryjskiemu wyruszył faraon Necho – władca Micraimu. Więc król Jozjasz wyciągnął na jego spotkanie, ale ten, kiedy go tylko ujrzał, zabił go w Megiddo. **30.** Zaś gdy umierał, jego słudzy uprowadzili go z Megiddo, sprowadzili do Jeruszałaim i pochowali go w jego grobie. A ludność kraju wzięła Joachaza, syna Jozjasza, pomazali go i zamiast jego ojca ogłosili go królem. **31.** Joachaz, gdy objął rządy, miał dwadzieścia trzy lata, a panował trzy miesiące w Jeruszałaim. Zaś imię jego matki to Chamutal, córka Jeremjasza z Libny. **32.** A czynił to, co było niegodziwym w oczach WIEKUISTEGO, tak jak to czynili jego przodkowie. **33.** Potem, w Ryble, w krainie Chamath, uwięził go faraon Necho, aby już nie panował w Jeruszałaim, oraz nałożył na kraj grzywnę w wysokości stu talentów srebra i jednego talentu złota. **34.** I faraon Necho ogłosił królem Eljakima, syna Jozjasza, zamiast jego ojca Jozjasza oraz zmienił jego imię na Jojakim; zaś Joachaza zabrał, więc przybył on do Micraimu i tam umarł. **35.** Jojakim wydał faraonowi srebro i złoto. Musiał jednak oszacować kraj, by dostarczyć żądanych przez faraona pieniędzy. Stosownie do każdego

oszacowania pobrał srebro i złoto od ludności kraju, by je oddać faraonowi. **36.** Jojakim, gdy objął rządy, miał dwadzieścia pięć lat, a panował w Jeruzalaim jedenaście lat. Zaś imię jego matki to Zebuda, córka Pedaji z Rumy. **37.** Lecz czynił to, co było niegodziwym w oczach WIEKUISTEGO; zupełnie tak, jak czynili jego przodkowie.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012